

32004D0478

L 160/98

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

2004.4.30.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2004. április 29.)****az élelmiszer-/takarmányválság kezelésére vonatkozó általános terv elfogadásáról**

(2004/478/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 55. cikkére,

mivel:

- (1) A 178/2002/EK rendelet 55. cikke előírja, hogy a Bizottság az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal (a továbbiakban: Hatóság) és a tagállamokkal szorosan együttműködve készítse el az élelmiszerek és a takarmányok biztonságára vonatkozó általános válságkezelési tervet.
- (2) Az általános terv tervezetéről konzultáltak a Hatósággal, és azt részletesen megvitatták a tagállamokkal az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság keretében,

1. cikk

Létrejön a 178/2002/EK rendelet 55. cikkében előírt és a melléklethez csatolt, az élelmiszer-/takarmányválság kezelésére vonatkozó általános terv.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2004. április 29-én.

a Bizottság részéről

David BYRNE

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb az 1642/2003/EK tanácsi rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

AZ ÉLELMISZER-/TAKARMÁNYVÁLSÁG KEZELÉSÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS TERV

1. **AZ ÉLELMISZEREK-/TAKARMÁNYVÁLSÁG KEZELÉSÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS TERV ALKALMAZÁSI KÖRE**

A 178/2002/EK rendelet IV. fejezetének 3. szakasza új kockázatkezelési módszereket irányoz elő az élelmiszerek és takarmányok területén: a Bizottság olyan válságkezelő egységet hoz létre, amelyben a Hatóság is részt vesz, valamint elfogadják az élelmiszer/takarmányválság kezelésére vonatkozó általános tervet, amely különösen megállapítja a válságkezeléshez szükséges gyakorlati eljárásokat. Az élelmiszer-/takarmányválság kezelésére vonatkozó általános terv a továbbiakban: általános terv.

A 3. szakasz három cikke egymáshoz kapcsolódik:

Az 55. cikk előírja, hogy a Bizottság a Hatósággal és a tagállamokkal szorosan együttműködve készítse el az élelmiszer-/takarmányválság kezelésére vonatkozó általános tervet, amely meghatározza a válsághelyzeteket és a válságkezeléshez szükséges gyakorlati eljárásokat, beleértve az alkalmazandó átláthatósági elveket és egy kommunikációs stratégiát is.

Az 56. cikk előírja, hogy a Bizottság hozzon létre egy válságkezelő egységet.

Az 57. cikk meghatározza a válságkezelő egység feladatait.

Az 55. cikk szerinti általános terv meghatározza azokat az élelmiszerekből és takarmányokból eredő közvetlen vagy közvetett, egészségkárosító kockázatokat, amelyeknek a megelőzésére, felszámolására vagy elfogadható szintre való csökkentésére a meglévő rendelkezések vagy az 53. és 54. cikk alkalmazásai nem elegendőek.

Ezen felül az 56. cikk előírja, hogy a Bizottság létrehoz egy válságkezelő egységet, „amennyiben megállapítja, hogy egy bizonyos élelmiszer vagy takarmány súlyos közvetlen vagy közvetett egészségügyi kockázatot jelent, és a kockázat megelőzésére, felszámolására vagy elfogadható szintre való csökkentésére nem elegendőek a meglévő rendelkezések, illetve a kockázat kizárólag az 53. vagy 54. cikk alkalmazásával nem kezelhető megfelelő módon”.

Ezért az általános terv meghatározza a következőket:

- a válsághelyzetek,
- az általános terv alkalmazásához vezető eljárás,
- a válságkoordinátorokból álló hálózat létrehozása,
- a gyakorlati válságkezelő eljárások,
- a válságkezelő egység szerepe,
- a válságkezelő egység gyakorlati működése (felépítés, működés módja, cselekvések),
- a válságkezelő egység és a döntéshozatali folyamat közötti kapcsolat,

- a válság megoldása,
- a vélhetően súlyos kockázat esetén alkalmazandó válságkezelési eljárások,
- a kommunikációs stratégia,
- az átláthatóságra vonatkozó elvek.

Az általános tervben megállapított válságkezelő eljárások iránymutatásul szolgálnak, azokat alkalmazni kell a tagállamokra, a Hatóságra és a Bizottságra.

2. VÁLSÁGHELYZETEK

2.1. Az emberi egészségre súlyos közvetlen vagy közvetett kockázatot jelentő válsághelyzetek

Ilyen válsághelyzetek azok, amelyek esetében a kritikus tényezők olyan szinten vannak jelen, hogy a Bizottság megítélése szerint a kérdéses, élelmiszerből vagy takarmányból eredő válsághelyzet annyira összetett, hogy azt a meglévő előírásokkal vagy kizárólag az 53. és 54. cikk alkalmazásával nem lehet megfelelően kezelni.

A tapasztalatok alapján a kockázattal járó helyzeteket rendszerint a meglévő eljárásokkal megfelelően kezelni lehet. Ez azt jelenti, hogy csak nagyon kevés, kivételesen előforduló helyzetet lehet válsághelyzetnek tekinteni.

Ezek a kritikus tényezők különösen a következők:

a helyzet súlyos közvetlen vagy közvetett kockázatot jelent az emberi egészségre és/vagy ilyen az általános megítélése vagy visszhangja, vagy ilyen általános megítélése és/vagy visszhangja lehet,

és

a kockázat széles körű vagy az élelmiszerlánc jelentős részére kiterjedhet,

és

nagyon valószínű, hogy a kockázat több tagállamot és/vagy harmadik országot is érinteni fog.

Az általános terv megkívánja egy válságkezelő egység létrehozását amennyiben a közvetlen vagy közvetett kockázatot súlyosnak lehet ítélni. Az általános terv ezért szinte minden esetben magában foglalja egy válságkezelő egység létrehozását.

2.2. Feltételezhetően súlyos kockázatot jelentő válsághelyzetek

Fontos foglalkozni a tervben azokkal az esetekkel, amelyekben a kockázat feltételezhető, és olyan súlyos kockázattá fejlődhet, amelyet nem lehet megelőzni, felszámolni vagy elfogadható szintre csökkenteni a meglévő rendelkezésekkel vagy kizárólag az 53. és 54. cikk alkalmazásával. Ebben az esetben nem hoznak létre válságkezelő egységet, de megfelelő rendelkezéseket hoznak az ilyen típusú helyzet hatékony kezelésének biztosítására.

3. AZ ÁLTALÁNOS TERV ALKALMAZÁSÁHOZ VEZETŐ ELJÁRÁS

Az élelmiszer-/takarmányválság kezelésére vonatkozó általános terv alkalmazásához, és szükség esetén válságkezelő egység létrehozásához vezető információ a következő forrásokból származhat:

- a sürgősségi riasztórendszer értesítése (élelmiszerekre és takarmányra vonatkozó sürgősségi riasztórendszer),
- a tagállamoktól származó információ (egyéb típusú értesítések, az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottságtól származó információ stb.)
- a Hatóságtól származó információ,
- az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivataltól (ÉÁH-tól) származó információ,
- az EU járványügyi hálózatától származó információ,
- a harmadik országoktól vagy nemzetközi szervektől származó információ,
- bármilyen egyéb forrásból (fogyasztói csoportoktól, ipartól, egyéb érdekelt felektől, a médiától stb.)

Amennyiben a kockázatokkal kapcsolatos információ elemzése során a Bizottság arra az álláspontra jut, hogy a 2.1. vagy 2.2. szakaszban megállapított feltételek esetleg teljesülnek, előzetes kapcsolatba lép az érintett tagállammal (tagállamokkal), hogy megvizsgálja a helyzetet, és a Hatósággal, hogy információt kérjen a szóban forgó kockázatról.

A rendelkezésre álló valamennyi vonatkozó információ értékelése alapján a Bizottság meghatározza, hogy teljesültek-e a 2.1. szakaszban vagy a 2.2. szakaszban megállapított feltételek.

4. A VÁLSÁGKOORDINÁTOROKBÓL ÁLLÓ HÁLÓZAT LÉTREHOZÁSA

Minden tagállam, a Hatóság és a Bizottság kijelöl egy-egy válságkoordinátort és annak egy helyettesét megfelelő szinten. A kijelölt koordinátorok és helyettesek nevéről és elérhetőségéről értesíteni kell a Bizottságot.

A koordinátorok értekezletét röviddel kijelölésük után a Bizottság szervezi meg. Az első értekezleten a Bizottság egy, a koordinátorok, a helyettesek és elérhetőségeik teljes jegyzékét tartalmazó kézikönyvet oszt szét. A kézikönyv tartalmazza a közösségi referencialaboratóriumok jegyzékét is. A gyakorlati működési eljárásokat megvitatják, például annak érdekében, hogy válság esetén biztosítsák, minden koordinátort a lehető legrövidebb időn belül el lehessen érni, valamint hogy hatékony együttműködést biztosítsanak a kockázattal kapcsolatos kommunikációs stratégia (lásd a 7. szakaszt) terén. Az érdekelteket tájékoztatják az ilyen értekezletek őket érintő eredményeiről.

A gyakorlati eljárásoknak biztosítaniuk kell a gyors fellépést. A gyakorlati eljárásokat szükség esetén csatolják az általános tervhez.

5. **Az emberi egészségre súlyos közvetlen vagy közvetett kockázatot jelentő válsághelyzetek kezelésére szolgáló gyakorlati eljárások**

5.1. **A válságkezelő egység létrehozása**

Amennyiben a kockázatokkal kapcsolatos információ elemzése során a Bizottság arra az álláspontra jut, hogy a 2.1. szakaszban felsorolt feltételek esetleg teljesülnek, és különösen, hogy a kockázat valószínűleg komoly, előzetes kapcsolatba lép az érintett tagállammal (tagállamokkal), hogy megvizsgálja a helyzetet, és a Hatósággal, hogy információt kérjen a szóban forgó kockázatról.

A rendelkezésre álló valamennyi vonatkozó információ értékelése alapján a Bizottság válságkezelő egységet hoz létre, ha úgy ítéli meg, hogy a 2.1. szakaszban említett feltételek teljesültek.

A Bizottság azonnal értesíti a tagállamokat és a Hatóságot a válságkezelő egység létrehozásáról.

A válságkezelő egység felállítására vonatkozó döntés azt jelenti, hogy az általános terv 5., 7. és 8. szakaszát valamennyi érintett félre (Bizottság, Hatóság, tagállamok) alkalmazni kell.

5.2. **A válságkezelő egység szerepe**

A válságkezelő egység felelős az összes vonatkozó adat összegyűjtéséért és értékeléséért, és a válság kezelésére rendelkezésre álló lehetőségek azonosításáért.

Feladatahoz tartozik a nyilvánosság tájékoztatása a kérdéses kockázatokról és az e tekintetben hozott intézkedésekről.

A jobb összehangoltság és gyorsabb fellépés biztosításával a válságkezelő egység egy kiegészítő eszköz a válság hatékony kezelésének biztosítására. Ebből kifolyólag a válságkezelő egység valamennyi tagja együttműködik valamennyi rendelkezésre álló lényeges információ összegyűjtésében és kicserélésében; együttműködnek továbbá az összegyűjtött adatok értékelésében és a megfelelő válságkezelési lehetőségek azonosításában. A válságkezelő egység tagjai a kommunikációval kapcsolatban is együttműködnek, és azonosítják a nyilvánosság átlátható tájékoztatására szolgáló legjobb módszereket.

A válságkezelő egység azonban nem felelős a kockázatkezeléssel kapcsolatos határozatok elfogadásáért vagy a jogszabályok végrehajtásáért (ellenőrzési szempontok).

Működési módszerei nem helyettesítik a Bizottság, a tagállamok vagy a Hatóság saját hatásköre keretében alkalmazott eljárásokat.

Ennek következtében a válságkezelési döntéseket már érvényben lévő egyedi eljárások szerint kell elfogadni (különös tekintettel a kömitológiai eljárásokra).

Minden tagállam továbbra is felelős a hatósági ellenőrzés irányításáért a saját területén. A válsághelyzetben a szükséges sürgős ellenőrzés koordinálására elfogadott egyedi eljárások megmaradnak. Szükség esetén az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság felelős az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal sürgős feladatainak elküldéséért.

A Hatóság hasonlóképpen továbbra is felelős a tudományos vélemény szolgáltatásra irányuló eljárások megvalósításáért abban az esetben, ha a Tudományos Bizottság vagy valamelyik tudományos testülete sürgős tudományos véleményt kér.

5.3. A válságkezelő egység gyakorlati működése

Összetétel

A válságkezelő egység a Bizottság és a Hatóság válságkoordinátoraiból (vagy helyetteseikből), a közvetlenül érintett tagállam(ok) válságkoordinátoraiból és a Bizottság, a Hatóság és a közvetlenül érintett tagállam(ok) egyéb képviselőiből áll. A Hatóság szolgáltatja a szükséges szakmai és technikai támogatást.

A válságkezelő egység célja a gyors és hatékony cselekvés elősegítése. Tagjai részt vesznek a válságkezelő egység rendszeres válságértekezletein, ahol nagyfokú hozzáértést és elkötelezettséget kell tanúsítaniuk. Képesnek kell lenniük számos felelősség elvállalására, ami azt jelenti, hogy az élelmiszer/takarmány ágazatban nagy felelősséggel rendelkező személyeket kell kijelölni.

Amennyiben a válságkezelő egység úgy véli, hogy a válság kezeléséhez más jogi vagy természetes személy szakértelmére van szüksége, állandó vagy eseti segítséget kérhet e személyektől. Így például a közösségi vagy a nemzeti referencialaboratóriumok szakértőit felkérheti, hogy közreműködjenek a válságkezelő egységben, amennyiben a laboratóriumi elemzéssel kapcsolatos szakértelmükre szükség van.

A Bizottságban és a Hatóságban az élelmiszer- és takarmánybiztonsággal kapcsolatos kommunikációért felelős személyek kapcsolatban állnak a válságkezelő egység munkájával.

A válságkezelő egység működésére vonatkozó gyakorlati eljárások

A Bizottság válságkoordinátora (vagy helyettese) a válságkezelő egység elnöke. Az elnök biztosítja különösen a válságkezelő egység munkája és a döntéshozatali folyamat közötti kapcsolatot. Munkáját a Bizottság érintett illetékes egységéhez (egységeihez) tartozó megfelelő szakértők segítik.

Az elnök gondoskodik a válságkezelő egység zavartalan működéséről és a tagok közötti feladatmegosztásról, figyelembe véve azok szakértelmét.

Miután az elnök úgy döntött, hogy válságkezelő egységet hoz létre, a lehető legrövidebb időn belül meghívja a Hatóság és a válság által közvetlenül érintett tagállamok koordinátorait a válságkezelő egység első értekezletére. A koordinátorokat korlátozott számú személy kísérheti. Az elnök határozza meg a kísérők maximális számát.

A Hatóság koordinátorainak és a közvetlenül érintett tagállamok válságkezelő egységben részt vevő koordinátorainak biztosítaniuk kell a megfelelő részvételt a válságkezelő egység értekezletein, elérhetőség, szakértelem és felelősség tekintetében egyaránt. Ez konkrétan azt jelenti, hogy a válságkoordinátor vagy helyettese valamennyi értekezleten részt vesz, és a megfelelő személyek kíséretében jelenik meg.

A Hatóság felelős a szakmai és technikai segítségnyújtásért, ha ez szükséges, különösen a tudományos ismeret állapota tekintetében (valamennyi vonatkozó tudományos információ összegyűjtése és értékelése a kérdéses kockázattal kapcsolatban).

A válságkezelő egység felelős az érintett felekkel történő szoros kapcsolattartásért, különösen abban az esetben, ha az információt meg kell osztani.

A működés módja

A Bizottság gondoskodik a titkárság személyzetéről a válságkezelő egység értekezletei során (jegyzőkönyv stb.) és a válságkezelő egység rendelkezésére bocsátja a zavartalan működéshez szükséges valamennyi személyi és tárgyi forrást (különös tekintettel az értekezletek termeire, a kommunikációs eszközökre stb.).

A válságkezelő egység a RASFF (az élelmiszerekre és takarmányokra vonatkozó sürgősségi riasztórendszer) hálózatára vonatkozó meglévő technikai létesítményeket használja a kommunikáció, illetve a tájékoztatás céljára, különösen a tagállamoktól való információkérésre és az ezek által benyújtott információ fogadására.

A válságkezelő egység cselekvései

A fent említett 57. cikkel összhangban a válságkezelő egység a következőket cselekszi:

- A vonatkozó tudományos adatok és valamennyi tudományos információ begyűjtésével kapcsolatos cselekvések, amelyek lehetővé teszik a kérdéses kockázat lehető leghatékonyabb kezelését. Különösen:
 - a válságkezelő egység különböző tagjai számára rendelkezésre álló tudományos információ megosztása,
 - szükség esetén a tagokat megbízzák, hogy további tudományos információt gyűjtsenek,
 - szükség esetén a tudományos hiányosságok pótlására meghozott cselekvés koordinálása,
 - szükség esetén a tagokat felkérlik, hogy vegyék fel a kapcsolatot nemzetközi szervezetekkel, érintett felekkel és a harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy minden rendelkezésre álló információt hozzáférhetővé tegyenek és megosszanak,
 - szükség esetén a válságkezelő egység a közösségi referencialaboratóriumok segítségét kérheti.

A tudományos adatok összegyűjtésével kapcsolatos feladatok szétosztásánál figyelembe kell venni a Hatóság egyedi szakértelmét és a kérdésben a Hatóság által már megállapított tudományos adatok megosztására szolgáló mechanizmusokat (a Hatóság hálózata).

A tudományos adatok összegyűjtésével kapcsolatos feladatok szétosztásánál szükség esetén szerepelhet a Bizottság által irányított egyéb hálózatoktól kapott segítség, például emberi betegségek esetén a korai figyelmeztető és gyorsreagáló rendszer (EWRS), állategészségügy területén az állatbetegségek közösségi bejelentő rendszere (ADNS), vagy kutatási területen a Kutatási Főigazgatóság irányítása alatt álló hálózatok.

- más vonatkozó adatok (a fent említett tudományos adatoktól eltérő adatok) összegyűjtésével kapcsolatos cselekvések. Különösen:

- a rendelkezésre álló minden más vonatkozó adat megosztása (hivatalos ellenőrzések eredménye, hivatalos ellenőrző laboratóriumok által elvégzett elemzések, a harmadik országoktól szerzett adatok stb.).
- szükség esetén további adatgyűjtési céllal osztják ki a tagoknak a feladatokat,
- szükség esetén azon céllal osztják ki a tagoknak a feladatokat, hogy vegyék fel a kapcsolatot nemzetközi szervezetekkel, az érintett felekkel és a harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy minden rendelkezésre álló információt hozzáférhetővé tegyenek és megosszanak.
- A rendelkezésre álló információ értékelésével kapcsolatos cselekvések. Különösen:
 - a tagok, különösen a Hatóság által már elvégzett értékelések megosztása, vagy más módon rendelkezésre álló értékelések megosztása,
 - a kockázatértékelés megszervezése, figyelembe véve a Hatóság egyedi szerepét a válságkezelő egységnek történő szakmai és technikai segítségnyújtásban, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a Hatóságtól hivatalos tudományos véleményt kérjenek,
 - szükség esetén a közösségi referencialaboratóriumok technikai támogatásának kihasználása elemzési célokra.
- Az emberi egészséggel kapcsolatos kockázat megelőzésére, felszámolására vagy elfogadható szintre való csökkentésére szolgáló lehetőségek azonosításával kapcsolatos cselekvések, valamint az ilyen lehetőségek aktualizálása a rendelkezésre álló új információ és a helyzet további alakulása alapján. Különösen:
 - a válságkezelő egység tagjai együttműködnek a rendelkezésre álló lehetőségek azonosításában,
 - a rendelkezésre álló lehetőségekről egy közös dokumentumot hoznak létre; ez a dokumentum minden egyes lehetőség tekintetében tartalmazza az adott lehetőség választásának indokolását, különös tekintettel a rendelkezésre álló adatok értékelésének leglényegesebb eredményeire.
- A kockázatokról és a megtett intézkedésekről a nyilvánossággal szembeni kommunikáció megszervezésével kapcsolatos cselekvések.

Ezzel a kérdéssel a 7. szakasz részletesebben foglalkozik.

A válságkezelő egység minden megtett cselekvés esetén kérheti konkrét személyek állandó vagy eseti közreműködését, ha ezek szakértelmét szükségesnek ítéli.

5.4. A válságkezelő egység és a döntéshozatali folyamat közötti kapcsolat

A válságkezeléssel kapcsolatos cselekvés

A válságkezeléssel kapcsolatos cselekvés része minden olyan cselekvés, amelynek célja a fennálló kockázat megelőzése, csökkentése vagy felszámolása: bizonyos típusú cselekvések a válságkezelő egység felelősségébe, mások a Bizottság és/vagy a tagállamok felelősségébe tartoznak. A cselekvés a Bizottság 53. cikk (2)

bekezdésében megállapított arra vonatkozó lehetőségének sérelme nélkül történik, hogy vészhelyzetben az érintett tagállamokkal konzultálva és a többi tagállamot tájékoztatva ideiglenesen további intézkedéseket vezessen be.

1. lépés

- A Bizottság összehívja a válságkezelő egységet az annak megalakítását követő legrövidebb időn belül.
- A válságkezelő egység az 5., 7. és 8. szakaszban előírtak szerint cselekszik.

2. lépés

- A válságkezelő egység által megállapított lehetőségeket átadják a Bizottságnak, amely ezeket azonnal továbbítja a tagállamoknak.
- A Bizottság felkészül a szükség esetén meghozandó intézkedésekre. Kérheti a Hatóságot, hogy sürgős tudományos véleményt adjon, ha úgy ítéli meg, hogy a Hatóság hivatalos tudományos véleményére szükség van.

3. lépés

- Az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság értekezlete, hogy megvizsgálja a javasolt intézkedéseket és véleményt nyilvánítson róluk, ha szükséges.
- Szükség esetén sürgősségi intézkedések elfogadása, különösen a 178/2002/EK rendelet 53. és 54. cikkében előírt eljárások alapján.
- Sürgős tudományos véleményre vonatkozó kérelem esetén a Hatóság megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a vélemény a lehető leghamarabb elkészüljön.

Állandó cselekvések a válsághelyzet idején

- A válságkezelő egység a válsághelyzet idején folyamatosan gyűjti és értékeli a vonatkozó adatokat, és újraértékeli a rendelkezésre álló lehetőségeket. Az újraértékelt lehetőségeket eljuttatja a Bizottsághoz és a tagállamokhoz. A Bizottság módosított intézkedéseket dolgozhat ki és nyújthat be mérlegelésre az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottságnak.
- A válsághelyzet idején az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság rendszeres és sürgősségi értekezleteket tart annak biztosítására, hogy minden lényeges információt megosszanak, különösen az összes szükséges intézkedés elfogadása és a válságkezelési intézkedések végrehajtása tekintetében (az érintett tagállamoktól származó jelentések, amelyeket az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottsághoz nyújtottak be és ott megvitattak).
- A 7. szakaszban említett kommunikációs stratégia alapján és a 8. szakasz átláthatósági elveivel összhangban a válságkezelő egység a válság során folyamatosan tájékoztatja a nyilvánosságot és az érdekelt feleket.

A válságkezelő egység és a döntéshozatali folyamat közötti kapcsolat

- Gyakorlati mechanizmusok biztosítják, hogy a válságkezelő egység és a döntéshozatali folyamat megfelelően kapcsolódjon egymáshoz. Különösen, az Állandó Bizottságot folyamatosan tájékoztatják a válságkezelő

egység munkájáról, és a Hatóságot meghívják az Állandó Bizottság értekezleteire. A válságkezelő egységet folyamatosan tájékoztatni kell a döntéshozatali folyamat részeként hozott intézkedésekről, annak érdekében, hogy össze lehessen hangolni a kérdéssel kapcsolatos információkat.

5.5. A válság megoldása

A fenti eljárások addig maradnak érvényben, amíg a válságkezelő egységet fel nem oszlatják. Ha a válságkezelő egységgel folytatott konzultációt követően és az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság keretében a tagállamokkal szoros együttműködésben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a válságkezelő egység teljesítette feladatát, mert a kockázatot sikerült irányítás alá vonni, feloszlathatja a válságkezelő egységet.

5.6. Utólagos válságértékelés

Átfogó utólagos válságértékelést kell végrehajtani az érdekelt felek bevonásával. A válságkoordinátorok a válság lezárását követően értekezletet tartanak, amelynek célja a válságkezelés során használt különböző eszközöknél alkalmazott működési eljárások fejlesztése az utólagos válságértékelés fényében és a nyert tapasztalatok alapján.

6. A VÉLHETŐEN SÚLYOS KOCKÁZAT ESETÉN ALKALMAZANDÓ VÁLSÁGKEZELÉSI ELJÁRÁSOK

Amennyiben a kockázatokkal kapcsolatos információ elemzése során a Bizottság arra az álláspontra jut, hogy a 2.2. szakaszban felsorolt feltételek esetleg teljesülnek, előzetes kapcsolatba lép az érintett tagállammal (tagállamokkal), hogy megvizsgálja a helyzetet, és a Hatósággal, hogy információt kérjen a szóban forgó kockázatról.

A rendelkezésre álló valamennyi vonatkozó információ értékelése alapján, és amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy 2.2. szakaszban megállapított feltételek teljesültek, a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat és a Hatóságot, hogy az általános terv 6., 7. és 8. szakaszát kell alkalmazni.

Miután a Bizottság úgy döntött, hogy alkalmazza az általános tervnek ezt a szakaszát, a következőket cselekszi:

- megfelelő kapcsolatot létesít a közvetlenül érintett tagállammal (tagállamokkal) és a Hatósággal, hogy felkérje őket belső válságkezelő hálózatuk aktiválására. Szükség esetén a Hatóság által vészhelyzetekre kidolgozott, tudományos adatok megosztására szolgáló mechanizmusokat (a Hatóság hálózatait) aktiválni kell.
- szükség esetén kérelmezi az illetékes laboratóriumok aktiválását és analitikai eredményeik megosztását,
- megfelelő kapcsolatot létesít vagy értekezleteket tart a közvetlenül érintett tagállammal (tagállamokkal) és a Hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy minden vonatkozó információt megosszanak (tudományos adatok, ellenőrzési adatok stb.),
- lépéseket tesz a kommunikáció tekintetében (lásd a 7. szakaszt). A 8. szakaszban említett átláthatóságra vonatkozó elveket alkalmazni kell.

Ez a cselekvés addig folytatódik, amíg a kockázat értékelése átfogóbbá nem válik. Ha a kockázatot súlyosnak értékelik, és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2.1. szakaszban megállapított feltételek teljesültek, válságkezelő egységet kell létrehozni, és az 5., 7. és 8. szakaszban előírt eljárásokat kell alkalmazni.

Ha a kockázatot nem értékelik súlyosnak, a meglévő rendes kockázatkezelési előírásokat kell alkalmazni.

7. A KOMMUNIKÁCIÓS STRATÉGIA

A kockázatkezelő egység a kérdéses ügynek megfelelően kidolgozza kommunikációs stratégiáját annak érdekében, hogy folyamatosan tájékoztathassa a nyilvánosságot a kockázatról és a megtett intézkedésekről.

Ez a kommunikációs stratégia kiterjed a kérdéses problémával kapcsolatos üzenetek tartalmára és a kommunikáció időzítésére, beleértve a továbbadásukra vonatkozó megfelelő intézkedéseket is.

A stratégia a nyilvánosság felé irányuló kommunikációnál összehangolt, következetes és átlátható módon figyelembe veszi az egység minden tagjának egyedi kompetenciáját és felelősségeit. E célra a következő eljárásokról kell gondoskodni:

- a Bizottságnál az élelmiszer- és takarmánybiztonsággal kapcsolatos kommunikációért felelős személyt és a Hivatalnál a kommunikációért felelős személyt bevonják a válságkezelő egység munkájába,
- a válsággal közvetlenül érintett tagállamok, és ezen keresztül a válságkezelő egység tagjai minden tőlük telhetőt megtesznek annak biztosítására, hogy kommunikációs politikájuk megfeleljen a válságkezelő egység által koordinált kommunikációs stratégiának,
- hasonlóképpen a tagállamok, amelyek nem tagjai a válságkezelő egységnek, válságkoordinátoraikon keresztül kapcsolatban állnak a válságkezelő egység által koordinált stratégiával annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a következetességet a kockázat kommunikációja tekintetében.

A válságkezelő egység által elfogadott stratégia bármilyen kommunikációs csatorna használatát magában foglalhatja, amely megfelelő az olyan ügyek esetén, amelyekben az Európai Parlament, a harmadik országok és az érintett felek érintettek.

A válságkezelő egység által kidolgozott kommunikációs stratégia magában foglalja az érintett felekkel való előzetes kapcsolatfelvételt, ahol ez szükséges, különösen, ha egy meghatározott kereskedelmi márkával vagy névvel kapcsolatban adnak tovább információt.

Az információ továbbadásában a kommunikációs stratégia figyelembe veszi az érintett feleket európai szinten képviselő szervezetek által betöltött konkrét szerepet.

A kommunikációs stratégia magában foglalja megfelelően koordinált kapcsolatok létesítését az érintett harmadik országokkal annak érdekében, hogy ezeket egyértelmű, pontos és koherens információkkal lássák el. Magában foglalja a kommunikációs stratégia a megfelelő információ átadását harmadik országoknak is, hogy felhívja azokat, a válság megoldódott.

A kommunikációs stratégia biztosítja, hogy a kommunikációs folyamat átlátható, a 8. szakaszban megállapított elvekkel összhangban.

Amennyiben az információt az általános terv 6. szakaszában meghatározott módon közlik, biztosítani kell a kommunikáció szükséges egységességét is. Az e szakaszban előírt kapcsolatok és értekezletek keretében megfelelő esetben megtörténhet a 7. szakaszban megfelelő kommunikációs stratégia kidolgozása.

8. **AZ ÁTLÁTHATÓSÁGRA VONATKOZÓ ELVEK**

Ha a válságkezelő egység közleményt bocsát ki, nagy gondot fordít az átláthatóság biztosítására a 178/2002/EK rendelet 10. cikkében a nyilvános információra vonatkozó elvekkel összhangban.

Az általános titoktartási szabályokat továbbra is alkalmazni kell. Ezenkívül a 178/2002/EK rendelet 52. cikkében előírt különleges titoktartási szabályokat alkalmazni kell az RASFF keretében történő információcserére.

Amikor a válságkezelő egység közli a Hatóság által a nevében elvégzett munka eredményeit, a Hatóság munkájának eredményeire tekintettel a 178/2002/EK rendelet 38. és 39. cikkében előírt átláthatósági és titoktartási elveket kell alkalmazni.
